

REVISTA ȘCOLII NR. 29 "SF. ANA"
GALAȚI

Petale de lumină

NR. 19 - APRILIE 2011

SUMAR

<i>Primăvara</i>	1
<i>Unde-i primăvara?</i>	2
<i>O zi de primăvară</i>	4
<i>Ieșim din iarnă!</i>	5
<i>Deșteptare</i>	5
<i>Crâmpei de primăvară</i>	6
<i>Chem primăvara!</i>	6
<i>Sub semnul începutului</i>	7
<i>Vrăbiuța</i>	7
<i>Vis cu ghiociei în mână</i>	8
<i>Lacrimi de primăvară</i>	9
<i>Parfum de primăvară</i>	9
<i>Rugăciune de (pre)adolescent</i>	10
<i>Mugur de... lumină</i>	11
<i>Cântec de bucurie</i>	11
<i>Sărbătoarea naturii</i>	12
<i>Ritm de primăvară</i>	13
<i>Scrisoare</i>	14
<i>Primăvara</i>	14
<i>Primăvara din sufletul meu</i>	15
<i>Minune</i>	16
<i>Rază de lumină</i>	17
<i>De ziua mamei</i>	18
<i>Mama</i>	19
<i>Primăvara</i>	20
<i>Ploaia</i>	20
<i>Petale de culoare</i>	21
<i>Sărbătoarea Paștelui</i>	22
<i>Gânduri despre Sărbătoarea Paștelui</i>	24
<i>Cu gândul la sărbătorile pascale</i>	25
<i>Bucuriile Paștelui</i>	25
<i>Căutând lumina</i>	26
<i>Sărbătoarea luminii</i>	27
<i>Young Poet's Society</i>	28
<i>I did it... in English</i>	30
<i>Go beyond the borders!</i>	30
<i>Spring, you're special!</i>	31
<i>Spring - summer fashion talk</i>	31
<i>Princess Diana</i>	32
<i>Colour Codes</i>	34
<i>Spring is fun</i>	34
<i>Râdeți cu noi!</i>	36

Primăvara

Primăvară. Și cât am așteptat-o... Cât am tânjit după răcoarea ei, după verdele ei, după parfumul ei... Numai eu știu.

Privesc pe fereastră. Zăpada îmi fură ochii cu strălucirea ei. Am început parcă să o urăsc. Tot ce vreau acum e să-mi răsfăț privirea cu iarba de smarald și să mă adâncesc în albastrul cerului. Iarna e pe sfârșite, iar asta e tot ce mă bucură. Gândul la vremea însorită mă face să tremur parcă, îmi dă fiori.

Luna martie îmi aduce în dar zile unice. 1 Martie sper să mă găsească într-o bună stare, fericită și împlinită, pentru ca mai apoi să urmeze ziua de 8 Martie, Ziua Mamei, în care să îi pot mulțumi pentru tot ce a făcut pentru mine. În concluzie, Martie este luna femeii, este luna mea.

Urmează luna aprilie, care îmi aduce multă bucurie în suflet cu ocazia Sărbătorilor Pascale. Vine și vacanța de Paști, în care sper să mă recreez. Urmează ultima lună a primăverii, mai, care-mi este atât de dragă. Este luna florilor și a mireasmelor îmbietoare, luna cea însorită care vestește parcă sosirea verii.

Acest anotimp îmi trezește multe amintiri din copilărie, căci e anotimpul în care zburdam fericită pe câmp, când nu cunoșteam ce înseamna grijile, ori tristețea. Tot primăvara îmi împlăteam coronițe multicolore din flori, pe care le purtam oriunde și cu care mă mândream.

Primăvara mă simt îndrăgostită, îndrăgostită de frumos, de orice. Primăvara știu cel mai bine să iubesc și să fiu iubită, iar imaginația mea nu cunoaște nicio limită.

Inima-mi tresaltă la gândul ca mâine e 1 Martie, prima zi din acest minunat anotimp.

Andra Resmeriță, clasa a VII-a B

Unde-i primăvara?

După ce anul acesta iarna și-a propus să rămână pe teritoriile noastre mai mult, cele patru anotimpuri, în frunte cu cea mai revoltată dintre toate - primăvara, au decis să se întâlnească la un congres la care să discute despre cât timp au voie să poposească fiecare pe un teritoriu anume.

Georgiana Pasat, clasa a VI-a D

Bineînțeles că fiecare își dorea o ședere cât mai lungă și pe nimeni nu o încânta ideea de a sta în mod egal, aceeași perioadă de timp: 3 luni.

- Toată lumea mă dorește! Cui nu-i place zăpada? Cui nu-i place să se dea cu sania? Ce poți face primăvara, vara, toamna nici nu trebuie să existe!

- Vara... Toata lumea așteaptă vara. Se sfârșesc cursurile, ne putem petrece timpul liber așa cum dorim, putem să călătorim mai mult... Primăvara nu facem nimic! Să dispară! Ne ocupă din timpul nostru!

- Fie că vă place sau nu, școala trebuie să înceapă toamna, nu putem fără învățătură, chiar dacă comentați voi aici cum să conduceți lumea. Și ce-i cu atâta vacanță? Copiii uită de școală. Să fie mai scurtă vara!

- Mie, una, nu-mi place iarna. De ce atâta frig, ce atâta alb? Să fie iarna mai

Ana Maria Sandu, clasa a VI-a A

scurtă! Ce ne trebuie atâta școală și atâta căldură! Să fie mai puține că nu strică, spunea foarte hotărâtă primăvara. Eu merit cele mai multe drepturi. Ba stați peste timpul meu și uitate așa se face că de 1 Martie încă mai e zăpadă, ba veniți mai repede și mă dați afară ca să faceți în așa fel încât de 1 Mai să fie prea cald. Lăsați-mă în pace!

- Cred că nu-ți convin cam multe, ori ne accepți și părerile noastre, ori, pur și simplu, poți să pleci.

- Dar nu crezi că le-am tolerat prea mult? Poate chiar prea mult! Propun ca fiecare să stea trei luni și nimic mai mult sau... mai puțin.

- Dar îți garantez că niciun copil nu-și dorește asta. E prea monoton! Unii poate preferă zăpada, alții vor nisipul fierbinte de pe plajă, unora poate le place școala, dar primăvara?!

- Bine atunci, anul acesta o să fie fără primăvară, să văd cum vă descurcați. Distracție plăcută!

Și așa se face că, în acel an, am trecut de la zăpadă direct la vacanța mare. În schimb, poate nu așa cum se așteptau iarna și vara, mulți au simțit lipsa unui sezon care să renască natura, care să facă trecerea de la tonul rece la cel cald, de la depresie la zâmbete, de la tonurile de alb și cenușiu la cele pline de culoare, de la acele brazilor la plăpânzii ghiociei.

În urma unei petiții, s-a hotărât organizarea unui nou congres pentru a aduce

primăvara înapoi, dar cine știe ce se va întâmpla? Se va lăsa primăvara înduplecată? Vor ceda iarna și vara? Va rămâne toamna pe aceeași poziție, se va alia cu primăvara ori va trece de partea iernii și a primăverii? Vom afla cu toți curând.

Bianca Oprea, clasa a VII-a D

Diana Baciú-Susanu, clasa a VII-a B

Ștefana Aicobaie, clasa a VII-a B

O zi de primăvară

Andra Racoviță, clasa a V-a D

Primăvara, fetița vioaie a anului, vine cu priviri senine pe tărmurile noastre. Un clopoțel de argint se ivește din pământul moale de catifea. E ghiocelul care alungă iarna și norii cenușii. Cerul de safir și-a legat o maramă aurie. Sunt razele soarelui care ne zâmbește din nou, proaspăt și plin de căldură.

De dimineață, când deschid ochii, zăresc pe cerul

senin mănunchiul de raze care dansează cu rândunelele în frac. În mătăsuri lungi de vânt, cea mai tânără fiică a anului se plimbă cu alai de fluturi și flori, cu cântece și voie bună, aducând cu ea și vacanța noastră.

Într-una din aceste zile, am plecat în pădure cu părinții și cu prietenii mei. Am pornit pe un drum forestier pietros ce șerpuia ușor printre dealurile împodobite cu verdeață și flori. Pe o parte a drumului ce se așternea ca o prispă, se înșirau casele înconjurată de livezi în floare, ce erau, acum câteva săptămâni, acoperite cu o pătură albă de nea. Caișii și piersici încărcăți de flori albe și roz atârnavă ca niște ghirlande parfumate.

După un timp, pătrundem în inima pădurii și ne alegem un loc de popas. Soarele abia pătrundea în poiana acoperită cu iarba moale și catifelată, cu flori multicolore ce se amuză pe seama unui arici. O liniște deplină domnea peste întregul ținut. Doar o ușoară adiere de vânt, susurul unui izvor jucăuș și chicotelile plăpânzilor ghioceli însufleteau împrejurimile. Atunci când văd că soarele e mai viu, florile își scot vesele capul de sub pământ. Păsările călătoare se reîntorc în țară și încep să-și facă noi cuiburi în care vor face ouă. Puii proaspăt ieșiți din găoace vor învăța să zboare și să se hrănească. Fluturii ne înveselesc sufletul, purtând pe aripile lor fine un curcubeu de culori, căci sunt încântați de anotimpul reînvierii naturii. Ei au poposit pe o floare albă, dansând tacticos în ritmul zumzetului albinelor ce se hrănesc cu nectarul florilor. Salcia de pe malul râului se apleacă la pământ, atingându-ne frunțile cu sfială. Gărgărițele și toate celelalte vietăți sunt fermecate de ceea ce văd. Pe chipul lor se zărește dorința arzătoare ca primăvara să rămână veșnic tânără.

Spre seară, când amurgul și-a aruncat umbra peste dealuri și văi, am pornit spre casă. Eram obosiți, dar încântați de frumusețea zilei petrecute în pădurea desprimăvărată, în care am trăit sentimentul unui nou început.

Teodora Savin, clasa a VII-a B

Îeșim din iarnă!

Nimic nu poate întrece bucuria pe care o simt oamenii când văd primele semne de primăvară după o iarnă grea, geroasă, cu multă zăpadă și cu drumuri troienite. Cum crește temperatura, zăpada începe să se topească, curg șiroaie pe șosele, pe trotuare, râurile își umplu albiile, și-n aer plutește un dor de primăvară.

Bunicul privește la stiva de lemne:

- E bine, nepoate! Îeșim din iarnă. Chiar dacă baba Dochia își mai scutură cojoacele, greul s-a dus.

Așteptăm ghiociei. Fiorul atingerii acestor gingașe flori te trezește la viață, îți dă speranțe, gândești frumos: va fi mai bine, vei munci mai cu spor, vei avea bucurii. Poate ți se va împlini un vis. Pământul mustind de apă și de dorința de a renaște ne dă noi puteri: o sevă care trece de la neființă la ființă și ne ține legați peste veacuri. De aceea am dăinuit și suntem ai acestui pământ.

Cum nu poți s-o uiți mama care ți-a dat viață, așa nu poți să uita pământul unde te-ai născut și ai crescut. Oriunde te duci, te întorci să te încarci de energia binefăcătoare a izvorului care ți-a dat viață.

O, natură, cât sunt de legat de tine și de mama țară!

Alexandru Plătică, clasa a VI-a A

Andra Racoviță, clasa a V-a D

Deșteptare

Este din nou primăvară! Ghiociei, primele flori care apar de sub zăpadă, se luptă cu fulgii pentru a alunga iarna cât mai repede posibil.

Două fire de iarbă care nu s-au mai întâlnit de la începutul iernii își vorbesc din nou pentru prima dată în acest an. Abia trezite din somnul lor lung, ele își mărturisesc dragostea pentru primăvară, Faptul că au renăscut le face fericite. Așteptau cu nerăbdare să vină primăvara pentru a putea auzi din nou ciripitul seducător al vrăbiuțelor.

Au sporovăit toată ziua. Au vorbit despre un lucru foarte interesant, căci era primul lucru pe care l-au văzut atunci când s-au trezit: un ghiocel și un copac înmugurit pe jumătate.

Din nefericire, discuția lor a fost întreruptă de venirea nopții, dar mâine cu siguranță vor avea mult timp pentru a vorbi.

George Celmare, clasa a VI-a A

CRÂMPEI DE PRIMĂVARĂ

Privesc pe cer păsările plâpânde și îmi dau seama că primăvara cea măreață și iubită calcă pe tărâmul nostru nesfârșit. Soarele așteptat acum nu se mai ascunde, ci iese timid din ascunzătoarea lui.

Trecând pe pământ, baba iarnă și-a luat deja tălpășița de aici. Mantia albă a dispărut, luând frigul cu ea. Copacii, semeți acum, nu mai sunt acoperiți cu nea, ci sunt înmiresmați de florile ce îi împânzesc. De sub stratul de frunze uscate au apărut timide florile. Miresme proaspete îți alintă nasul. Păsările în zborul lor elegant și maiestuos își înalță cântecul melodios spre cer.

Zâna îmbrăcată într-o rochie cu flori frumos mirositoare vine, înmiresmând ținutul. Aceasta a sosit deja vioaie, urmărită de un val de zambile și de ghiocei. Ca o adevărată prințesă, ia cu asalt orașele și satele, pădurile și munții. Îmbracă totul în verde crud.

Cerul s-a luminat: albastrul proaspăt te îmbie să fii încrezător, să zâmbești, să privești înainte.

Fluturii viu colorați încep să zboare jucăuși, învăluind totul în zborul lor.

Este prima zi de primăvară, e ziua mărtisorului: oamenii aglomerează piețele pentru a cumpăra frumoasele flori ale primăverii. Toată lumea este fericită știind că luna martie a venit împreună cu alaiul ei de flori, de miresme și, mai ales, de culoare,

Să ne bucurăm din plin de această crâmpă de primăvară, simbol al bucuriei și al speranței, al iubirii..

Elena Simigiu, clasa a V-a D

Chem primăvara!

Ne-am plâns deseori că nu ne-am bucurat îndeajuns de iarnă, că nu a nins suficient, că nu ne-am dat cu săniuța sau că n-am putut să facem un om de zăpadă cum se cade. Anul acesta dorințele ni s-au îndeplinit! Am avut zăpadă chiar din prima zi de vacanță. Fulgi pufoși ne-au cernut pe umeri și în păr stelute strălucitoare.

Am avut și zile mai calde, dar și foarte friguroase, polei, nămeți și zile de săniuș, dar și zăpadă pentru câți oameni am fi vrut. Ne-am făcut toate plăcerile care țin de iarnă, dar ne-am cam plictisit.

Ajunge! Acum chem primăvara! Cum strălucește un pic soarele peste nămeții de zăpadă, ni se pare că auzim vrăbiile ciripind. Cerul pare mai senin și miroase a primăvară. E de ajuns doar o schimbare de vânt și de temperatură și toată **firea** se va schimba. Gheața va crăpa ca o oglindă spartă, omătul se va topi și colțul verde al ierbii va apărea alături de îndrăzneții ghiocei. Razele de soare vor aduce cu ele lumină, bucurie, primăvară și un nou început de viață.

Cu alai de păsări călătoare se va instala Primăvara și Doamna Iarnă va trebui să plece.

Adriana Stratulat-Diaconu, clasa a VI-a A

Sub semnul începutului

Fulgi de nea se preling pe bolta înghețată asemenea unor lacrimi argintii. Ninge, ninge, ninge, iar primăvara se lasă așteptată de zile întregi.

Ore grele trec și dispar în jocul continuu al timpului, iar eu tot la fereastră rămân, precum o stană de piatră, privită din toate colțurile de ochi sfredelitori și curioși. Sunt chiar eu ostașul de la poarta ferecată a regatului primăvărativ părăsit de luni și luni de regina lui. Aștept o suflare caldă și -o vorbă dulce, să văd din nou floarea unei primăveri pierdute.

După câteva zile, iarna crudă își strânge cojoacele de catifea albă și, urcând pe ursul său de gheață, se îndepărtează încet-încet, îndreptându-se spre răsărit. Imediat, voalul brodat cu aurul razelor de soare acoperă câmpul, dealurile, munții, iar albastrul cerului prinde o nuanță azurie, o dungă de viață. S-a întors vesela primăvară cu alai de lumină și culori vii. Ochii ei mai albaștri ca marea colorează peisajul feeric de mult uitat cu locuri sihastru.

Pe crenguțele firave, uscate de toamnă și de deșertul iernii, încep să apară mărgelile mici și verzi. Nu după mult timp, la apariția zorilor de zi, ciripitul magic al păsărilor răsare și el odată cu lumina. S-au întors degrabă, auzind vestea cea bună: călduri-călduri de cocori, de rândunele ori de rațe sălbătice se înșiruie pe cer, iar trupurile lor parcă sunt învelite în aur. Lumea nouă li se așterne numai și numai lor la picioare: case, câmpuri, țarcuri, mile și mile de pământ. Iar în păduri și pe verzile câmpii vezi peste tot tufe, pomi și pe mult așteptații ghiocei, vestitorii primăverii.

Ploi calde izvorăsc când și când ca dintr-o fântână, spălând tabloul primăvărativ. Apoi, totul se împletește din nou în armonie și căldură. Văpaia blândă a soarelui te mângâie cu duioșie ca o mamă. Stând pe iarba proaspătă, te descoperi într-o altă lume de poveste, ca un vis care te părăsește, dar se întoarce iar și iar la tine, doar ca să-ți aline dorul.

În frumusețea sa trecătoare primăvara te lasă să descoperi viața de ștrengar, lumina și, mai presus de toate, vraja nemărginită a unei feerii.

Seara, o cascadă de întuneric se revarsă peste creația nemaivăzută a Zânei Primăvară. Luna se schimbă în veșminte de sărbătoare, împrăștiindu-și argintul pe cer și în apele limpezi. Timpul, bătrânul cel blajin și peste tot prezent, înghite cu nesat orele nocturne, lăsând ziua să pătrundă iarăși printre stâncile negrului nopții.

Andreea Cojocar, clasa a V-a D

Vrăbiuța

E iarna. În mărul de la geamul meu, zăresc o vrăbiuță. O văd cum tremură.

Atunci, hotărâsc să fac ceva pentru ea. Nu stau prea mult pe gânduri, iau apa, firmiturile de pâine și i le așez în pomul încărcat cu zăpadă. Dar, mica vietate, și-a luat zborul. Dezamăgită, intru, tristă, în casă. Mă uit pe geam. Surpriză, noua mea prietenă, mănâncă lacom!

De bucurie, îmi propun să-i asigur zilnic hrana necesară, până când se încălzește afară. Iar pentru iarna următoare îi voi pregăti o căsuță.

Ce fericită sunt că am făcut o faptă bună!

Gavrilescu Macrina, clasa I C

Vis cu ghioceli în mână...

Anca Nicoleta Sotir, clasa a VI-a C

Deși iarna nu se dă bătută, zilele lui februarie s-au sfârșit. Gândurile îmi zboară deja către primăvară, anotimpul florilor, al renașterii.

Vestitorii primăverii, ghioceli nu mai țin cont de nimic și, curajoși, își scot timid căpul delicat din zăpadă. Lunile primăverii sunt cele mai iubite, mai ales datorită ghioceliilor...

Culorile florilor se îmbină delicat cu verdele crud și pur al ierbii.

Copacii par ninși, iar mirosul dulce al florilor gingașe de cais îți îmbată simțurile.

Îmi țin ochii deschiși și deja primăvara, ce urmează să vină, mă invadează: glasuri vesele de copii, fețe zâmbitoare, un nou început. Ce poți să-ți dorești mai mult?

Visez la primăvară cu toată ființa mea, dar suieratul iute și rece al vântului mă trezește din visare.

Privesc pe fereastră copacii dezgoliți și stratul subțire de zăpadă. Din cer se cern încet fulgi mărunți, căci iarna se agață cu disperare și nu vrea să plece nicicum.

Zâmbesc ușor, fiindcă știu că primăvara e aproape: atât de aproape, încât îmi vine să întind mâna să-i simt căldura, frumusețea și speranța...

Andra Racoviță, clasa a V-a D

Anca-Nicoleta Sotir, clasa a VI-a A

Lacrimi de primăvară

Într-o dimineață de primăvară soarele bătea dulce în fereastra mea luminându-mi chipul. De afară recitalul unei privighetoare îmi mângâia sufletul. Simțeam nevoia să gust din primăvară, să-mi răcoresc picioarele în iarba presărată cu rouă și să-mi limpezesc mintea cu verdele impunător al copacilor. O adiere aromată foșnea ușor în solzii frunzelor de salcâm, în timp ce rândunicile forfecau văzduhul necăjit de gâze și de albine.

Deodată, soarele s-a ascuns după un val de vată cenușie din care cădeau melancolic lacrimi de primăvară și simțeam fiecare picătură, fiecare având un ritm, un acord de chitară. M-am întristat la dispariția razelor de soare, însă nimic plăcut nu durează o veșnicie și, așa cum păsările au nevoie să zboare, așa s-au rătăcit și razele departe. Eram însoțită de un cântec armonios ce-mi mângâia sufletul, iar haina verde a naturii mă făcea să mă cufund în gânduri și în amintiri.

Flori de cireș sfioase, narcise zâmbitoare și roze parfumate închipuiau icoane de rai. Fluturi argintii mă purtau prin grădina de vis, adâncindu-mi tălpile printre toporașii și ghioceii semeți. Graiul copacilor mă ademenea într-un tablou mirific.

În acea zi am simțit cu adevărat primăvara ceea ce a făcut ca două lacrimi să-mi mângâie obrazul. Au fost lacrimi de primăvară.

Ana-Maria Băloi, clasa a VII-a B

Parfum de primăvară

Primăvara! Ce cuvânt divin! Primăvara mă biruie întotdeauna. Ea mă tulbură, mă copleșește și, totuși, îmi dă o dulce veselie, fără vreun motiv întemeiat. E simplă bucurie, bucurie sinceră și inocentă. Primăvara pot iubi cu adevărat natura la porunca cerului, a cireșului cu parfum suav și a florilor de liliac ce se umilesc la atingerea soarelui.

Aerul se încălzește brusc. Peste tot adie arome de iarbă umedă, flori și pământ și te îndeamnă către pribegie. Peste tot se simte miracolul unui nou început. Cerul se limpește. Soarele de primăvară transformă tot ce atinge în poezie. Peste tot vibrează ciripitul vesel al păsărilor. Este o muzică dulce și melodioasă, pe ritmul căreia petale de flori de cais se desprind din copaci și valsează în bătaia vântului.

Îți vine să zîmbești oricui, fără motiv. Câtă visare! Primăvara ne lasă să plujim euforici într-o lume nouă.

Ana-Maria Sandu, clasa a VI-a A

Rugăciune de (pre)adolescent

Sunt prinsă la mijloc.
Sunt prinsă între două extreme:
Dorința de a merge mai departe
Și... și teama de a continua.
Îmi doresc să-mi pot ști viitorul
Dar mi-e frică să-l încep.
Dacă te-ai uitat vreodată
Cu adevărat în ochii mei,
Ai văzut arzând în ei
Flacara dorinței, ambiția
De a continua ceea
Ce am început...
Dar în sufletul meu
Încă trăiește teama,
Teamă de eșec,
Teamă de a pierde trenul...
Trenul vieții...
Vreau să scap...
Să scap de teamă!

Andreea Chiriac, clasa VII-a A

Andreea Chiriac, clasa VII-a A

De multe ori,
Simt că nu mai sunt
Atentă la toate detaliile
Vieții. De obicei,
Nu știu dacă cerul este
Sau nu albastru în fiecare
Zi. Nu știu când plouă...
Când plouă cu picuri ca de
Gheață. Nu știu când soarele-mi
mângâie fața plină cu lacrimi
Amare...

Dorința mea, cea mai arzătoare,
Este ca într-o zi să pot atinge
Cerul cu aceeași mână cu care
Eu, astăzi, scriu aceste versuri.
Cu doar o atingere ... una singură...
Dar catifelată... aș vrea să...
Mă învețe să merg mai...
Departă... să ajute...
Să mă înțeleagă...

Andreea Chiriac, clasa VII-a A

MUGUR DE ... LUMINĂ

Aceasta e perioada în care Baba Iarna își leapădă toate cele șapte cojoace și se pregătește de confruntarea cu gingașa Domnița Primăvara care, desigur, o va înlătura pe Baba aspră.

Tabloul primăverii e mirific, cu toate că acesta are în structura sa numai ființe și plante simple, comune.

Arborii își dezbracă haina lor sură de zăpadă și se îmbracă în tricoul verde deschis de muguri.

Fluturii își arată haina de mătase, pictată conform legendei, de zânele cele bune ale primăverii, oamenilor care se bucură că, în sfârșit, că primăvara a ieșit din ascunzătoare și e gata să înfrunte Iarna cu cele șapte cojoace ale ei.

Astfel, primăvara își face apariția, ne luminează sufletele și inimile.

Drăgoi Teodor, clasa a VI-a A

Iulia Mușat, clasa a VI-a B

CÂNTEC DE BUCURIE

Astăzi e o zi cu totul specială pentru mine. Știti de ce? Fiindcă a venit primăvara cu mirosul proaspăt, cu ghiociei albi ca perlele buniciei, cu păsările care ne alină sufletul rănit, bucurându-ne cu trilurile lor, cu soarele auriu care ne luminează și sufletul.

Mă trezesc devreme și alerg afară. Natura s-a schimbat peste noapte: mă atrage cu vraja ei. Merg cu grijă și pășesc încet-încet pe o potecă magică. În fața mea se ivește ceva ce numai în basm poți vedea: o câmpie nesfârșită cu flori pictate în zeci de culori, care îmi încălzesc sufletul. Înaintez și, după puțin timp, întâlnesc o lume a pomilor îmbrăcați în straie de primăvară. Sunt surprins de culorile lor vii. În fața mea, fluturii zburdă, albinele harnice freamătă printre flori, gândăceii și cărăbușii dorm la soare, dezghețându-și aripile și piciorușele. Păsările călătoare roiesc pe cerul albastru. Rândunica cea veselă, turturica, sturzul se pregătesc pentru deschiderea celui mai mare concert al primăverii.

Anotimpul are grijă să ne împartă tuturor tinerețe, voioșie, culoare. Să ne bucurăm cu toții de acest minunat marțișor primit în dar de la blânda primăvară!

Antohe Alexandu, clasa a VI-a A

Sărbătoarea naturii

Oana Staicu, clasa a VII a E

Natura și-a dat jos mantia albă și rece. Ziua este la început de drum. Noaptea părăsește cerul ca o prințesă ce se furișează de la un bal cu speranța că nimeni nu o să-i observe lipsa. Soarele urcă încet-încet scările cerului cu pași de diamant. Razele ca niște dungi roșii luminează pământul, făcându-l să pară un glob aurit. Cupolele de vise împletite cu mireasma crudă de liliac se înalță spre văzduhul senin. E primăvară! Vântul rece și crud este alungat de o rază pâlپitoare de pasiune. Libelulele cu aripi mătase zboară în aerul înmiresmat, provocat de florile tainice. Împletiri dulci de glasuri cutreieră pădurea. Lacul străveziu este luminat de o

dungă înflăcărată care poposit pe pământ. Primăvara, fiica cea mai tânără și mai frumoasă a bătrânului an, doar ea trezește la viață întreaga natură: flori, verdeață, pomi, zumzet de albine, ciripit de păsări. Câtă frumusețe, câtă viață și câtă veselie peste tot! Gândăcei de tot neamul zboară, furnicile harnice lucrează toată ziua, albinele caută nectar, păsările călătoare vin în țara lor veche și neuitată. De sub covorul de frunze moarte se ivesc ghiociei, Căldura soarelui dezmiardă mugurii mângâiați și de un dulce vânt de primăvară. Natura-i în sărbătoare: soarele cald și vesel își revarsă căldura-i mângâietoare..

Copaci înfloresc, în timp ce iarba a prins colț fraged, Noaptea scade, zilele se fac mai lungi și mai blânde, Primăvara aduce flori în câmpie, vânturi line, calde ploi și zumzetul harnicelor albine, Rândunica cea voioasă taie albastrul cerului ca o săgeată. Aceasta este lumea de care nu vreau să mă despart niciodată!

Andreea Bianca Dumitrescu, clasa a VI-a A

Andreea Racoviță, clasa a-V-a D

Ritm de primăvară

Andru Racoviță, clasa a V-a D

Totul sună mai bine: mai verde, mai înflorit, mai cald, blând. Vântul adie ușor și îmi mângâie chipul. Îmi prind părul într-o coadă ca să... să observ ce frumos, ce grațios și elegant a înflorit natura.

Privește! Un ghiocel mă cheamă sfios, ascuns în iarbă ca să îmi spună o poveste. Istoria mamei sale, primăvara, care l-a adus pe lume, prin rochia grea și rece a zăpezii, istoria care se repetă iar și iar, în fiecare an. O știam deja, și, ca să nu fie trist și să îi mulțumesc pentru intenția sa inocentă care mi-a amintit de povestea unui copil ce râde, caut un șnur împletit în roșu și alb printre zecile primite în

prima zi și i-o leg discret într-o fundă .

Merg mai departe. Soarele s-a ivit dintr-o dată și dă startul unui cântec la care natura ar vrea ca toți cei prezenți să ia parte și, iată, mă invită și pe mine. În jurul meu au început să danseze iarba și florile proaspăt coafate, arborii cu tinerele lor podoabe și umbrele norilor care făceau atmosfera unui public nerăbdător ce așteaptă solistul. Emoțiile m-au copleșit și, văzând că toți așteaptă melodia, versurile, mă străduiam să-mi amintesc un cântec legat de primăvară. Tot ce am putut să zic era...."Înfloresc grădinile / Ceru-i ca oglinda/ Prin livezi albinele/ Și-au pornit colinda./ Cântă ciocârlile/ Imn de veselie/ Fluturii cu miile/ Joacă pe câmpie." La început am fost rușinată căci, deși trăiam a treisprezecea primăvară, eu o cântam pe a patra.

Cu toate acestea, veselia care a apărut în jur m-a calmat, iar astfel, am simțit și eu mireasma sărbătorii: am cântat iar și iar versurile al căror ritm sufletul meu nu l-au putut uita nici acum: Ritmul primăverii...

Irina Burcuș, clasa a VI-a C

Alexandra Petronela Ilașcu, clasa a VII-a B

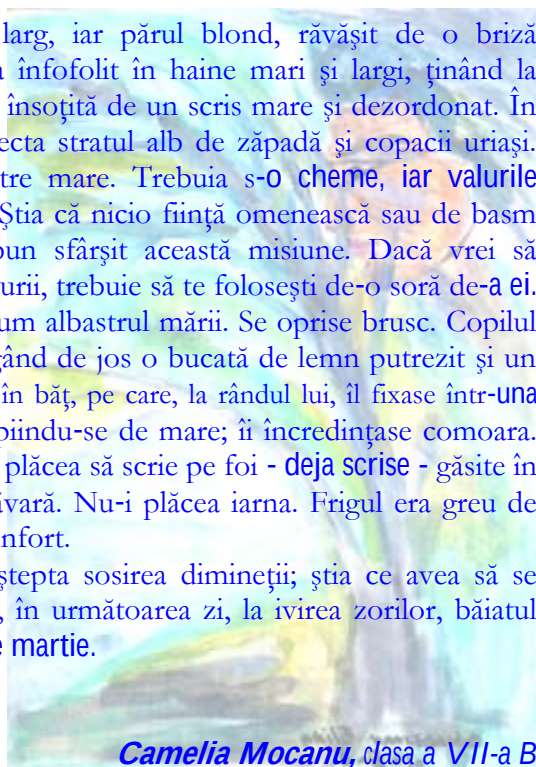
Scrisoare

Zâmbetul îi era larg, iar părul blond, răvășit de o briză timpurie și rece. Alerga înfoclit în haine mari și largi, ținând la piept o hârtie învechită, însoțită de un scris mare și dezordonat. În ochii lui albaștri se reflecta stratul alb de zăpadă și copacii uriași. Fugea către neștiut, către mare. Trebuia s-o cheme, iar valurile tulburi erau mesagerul. Știa că nicio ființă omenească sau de basm nu putea să ducă la bun sfârșit această misiune. Dacă vrei să vorbești cu o forță a naturii, trebuie să te folosești de-o soră de-a ei.

Zâmbea copilărește; în albastrul ochilor săi se reflecta acum albastrul mării. Se oprise brusc. Copilul a luat o atitudine serioasă ce te amuza. S-a aplecat, culegând de jos o bucată de lemn putrezit și un băț destul de lung. Și-a înfipt cu strângere de inimă hârtia în băț, pe care, la rândul lui, îl fixase într-una dintre crăpăturile bucății de lemn. A zâmbit din nou, apropiindu-se de mare; îi încredințase comoara. Pentru el acesra era ritualul cel mai important al anului. Îi plăcea să scrie pe foi - **deja scrise** - găsite în dulapul cu cărți al mamei. Era scrisoarea lui către primăvară. Nu-i plăcea iarna. Frigul era greu de îndurat, iar hainele multe și groase îl făceau să simtă disconfort.

S-a întors acasă, reluându-și activitatea zilnică. Aștepta sosirea dimineții; știa ce avea să se întâmple, însă nu-și putea potoli extazul. Și, într-adevar, în următoarea zi, la ivirea zorilor, băiatul aștepta în pragul ușii, chipul fiindu-i luminat de soarele de martie.

Venise primăvara.

Camelia Mocanu, clasa a VII-a B

Primăvara

Dintr-o caleașcă verde ca de smarald, trasă de rândunele zglobii și grauri strălucitori, coboara cu mișcări fine, o suplă domnișă înveșmântată într-o rochie albă ca spuma laptelui brodată cu fir verde de borangic. Cu fața rozalie de culoarea petalelor de trandafiri, plete verzui, în care sunt împlețiți ghiociei, toporași, brândușe și vioarele, zâmbește soarelui, iar acesta cu dărnicie îi oferă strălucire și căldură.

Pe unde pășește, răsar în urma ei și prind viață plantele, întreaga natura.

Bunătatea și generozitatea acestei „făpturi”, numită PRIMĂVARĂ, se simte pretutindeni, de la firul de iarbă, până la barza reîntoarsă la vechiul cuib, în care sălăsluiesc ouăle, ca niste cofeturi.

Cât vezi cu ochii, mantia de un verde crud a tinerei domnișe, îmbracă păduri și ogoare de la șes până în munți. Veselia și prospețimea se ivesc la tot pasul.

Ce anotimp viu este PRIMĂVARA!

„Verde crud, verde crud...

Mugur alb, și roz, și pur,

Vis de-albastru și de-azur,

Te mai vad, te mai aud! ”

(George Bacovia-„Note de primăvară”)

Diana Baci-Susanu, clasa a VII-a B

Primăvara din sufletul meu

Este primăvară. Soarele cel jucăuș fugărește speriații nori, împrăștiindu-i în toate cele patru zări. Păsările ciripesc imnuri sfinte, bucurându-se de strălucirea naturii. Parcă le și înțeleg vorbindu-mi: "A venit primăvara! A venit primăvara!". Florile și fluturii își arată culorile vii și pastelate, iar insectele amorțite se trezesc din somnul de iarnă și încep să zumzăie, bătând din aripioarele străvezii.

Natura întreagă întinerește, peste câmpii, dealuri și văi așternându-se o patură de un verde crud. Florile gingașe te îmbie cu fel de fel de parfumuri și culori îmbietoare, facându-te să le alegi.

Pomii înfloriți își înalță crengile firave, încercând să ajungă să primească cât mai multă lumină de la soare. În aer plutește o mireasmă amețitoare. Totul în jurul nostru e plin de strălucire și culoare.

Oamenii încep lucrul în livezi. Adună frunzele căzute toamna, curăță fiecare pomișor în parte de crengile uscate ca să dea formă coroanei, îi sapă la rădăcină, apoi îi dau cu var pentru a împiedica orice insectă să le facă vreun rău. În urma covorului de frunze moarte se arată pământul negru și bogat din care firele de iarbă își scot timide vârfurile.

Dragă primăvară, îți urăm bun venit în sufletele noastre!

Teodora Patriche, clasa a VI-a A

Minune

E din nou primăvară. Povara fulgilor de nea de pe umeri a dispărut. Sunt dependentă de parfumul ghiocilor; simt nevoia de atingerea fină a lalelelor și iubesc fiecare petală ce cade suav din copacii multicolori.

Uimitor este faptul că pretutindeni unde îți întorci privirea zărești mici flori ce străpung pământul în încercarea de a ieși la suprafață. E atât de inocent și pur cum te sensibilizează imaginea unei lăcrămioare. Totul e învăluit în lumina puternică a soarelui ce străbate aerul cu săgeți înflăcărare. Nu știu ce reprezintă cuvântul anotimp, dar îl simt, îl admir, îl respect și mă simt străin fără el. Îmi fac propriul vis în care simt o lume inedită ce se plimbă prin mine și mă cuprinde un tremur ciudat. Îmi revin și pătrund în realitatea ce-mi amintește de bucuria de a fi copil. Port în mine mereu verdele și cetinile de brazi, lucru care mă face să fiu din ce în ce mai aproape de primăvară.

Când mă simt singură, caut, o caut; dar rătăcesc printre întrebări și nerăspunsuri infinite. Când o găsesc, simt cum sufletul mi se eliberează și pot să radiez din nou de fericire: mă simt din nou plină de mine. Simplitatea și frumusețea își găsesc înțelesul în cuvântul primăvară. Normalul și realul sunt lucruri pe care nu le mai percep. De multe ori, mă întreb dacă există cu adevărat primăvară sau cineva a inventat toate astea pentru a face mintea copiilor mai plină de viață. Dar descopăr că există cu adevărat, e ceva palpabil.

Acest lucru minunat numit primăvară e sursa de viață a miliarde de oameni. Această minune ține doar trei luni, în care profităm la maximum.

Adam Raluca, clasa a VII-a B

Andreea Șerban, clasa a VI-a B

Sonia Hanțatuc, clasa a VI-a A

Rază de lumină

A fost odată un câmp pustiu. Într-o primăvară a ieșit un ghiocel. Tulpina-i subțire susținea petalele care formau un clopoțel. Au apărut sute de ghioceli pe câmpul inverzit. Era un peisaj frumos.

Soarele parcă-și dă haina de iarnă jos și emană mai multă căldură. Animalele ce hibernau ies din bârlog în căutare de hrană. Pe dealuri vezi din când în când copiii și adulții care pasc mieii și oile. Cu alete cuvinte natura este verde.

Martie este anotimpul cu trei sărbători: a Mărțișorului, una pe care o cinstim cu toții pe 1 Martie, Ziua Internațională a Femeii pe 8 Martie, iar pe 9 martie, ziua celor 40 de Sfinți, pomenită mai ales de către bărbați.

Aprilie începe cu o zi plină de glume și farse și continuă în mod obișnuit.

Mai este luna în care weekend-uri-le sunt petrecute la picnic cu familia.

În acest anotimp minunat se mai strecoră o sărbătoare, Paștele, ce slăvește Nașterea Domnului. Data acestei sărbători se schimbă mereu, dar e mereu primăvara.

Primvara este anotimpul care ne pregătește de căldură, în care întreaga natură se trezește.

Andrei Țapu, clasa a V-a D

Iulia Bujor, clasa a V-a A

Andra Racoviță, clasa a V-a D

DE ZIUA MAMEI DE ZIUA MAMEI

*Mamă, azi e ziua ta,
La mulți ani din partea mea!
Primăvara a venit
Iar tu ai înflorit.*

*Soarele a revenit
Și zăpada s-a topit,
Ghiociei albi apar
Și eu te-î aduc în dar.*

Alexandra Ilașcu, clasa a VII-a B

Gabriela Păsărică, clasa a VI-a C

Cercul de Artă Școala Nr. 29 Proiectul "Micul artist"

Mama

Deschid ușa încet, mama, puțin încruntată privește concentrată monitorul. Are ceva de lucru. Degetele fine alunecă pe tastatură asemeni unei claviaturi de pian.

Îmi sunt atât de dragi mâinile ei, simt parcă mângaierea, atingerea gingașă când îmi atinge obrazul. Îi privesc chipul, ochii se îndreaptă o secundă spre mine, zâmbeste. Unul dintre cristale clipește ștregarește, îmi face cu ochiul. Așa e mama, mereu cu zâmbetul pe față atunci când mă privește.

- Ce s-a întâmplat puiule? Ai nevoie de ceva?

- Nu. Am vrut doar să văd ce faci.

Aș vrea să mă retrag în liniște să o las să-și vadă de lucru. Ceva mă oprește. Puțin adusă de spate, concentrată din nou, mama e ființa cea mai dragă... știu că ar face orice să fiu fericit. Simt că întotdeauna, privirea ei albastră îmi va liniști temerile, că la pieptul ei, voi găsi mereu toată liniștea din lume. Inima îmi bate repede. Cu ochii la ea mă așez la birou. Știe că sunt în camera cu ea și zâmbeste..

- Mai ai lecții, nu-i așa?

- Da, pot să stau cu tine?

- Bineînțeles!

Privesc pagina goală. Scriu încet titlul compunerii pe care o am de făcut... Mama. Ce aș putea să scriu, sunt milioane poate de scriitori care și-au descris mamele. Ce este în sufletul meu când mă gândesc la ea, e greu de pus pe hârtie. Cuvintele nu se regăsesc... mi-e dragă tare și aș vrea să pot să-i multumesc pentru că este așa: pentru mine cea mai frumoasă, iubitoare, sinceră, înțelegătoare... într-un cuvânt MAMA!

Prin minte îmi trec frânturi de întâmplări cu ea... când sunt răcit, dragostea cu care mă îngrijește, calmul cu care îmi explică fiecare nedumerire a mea, grija pe care o are mereu să nu-mi lipsească nimic. Încet, pagina se umple cu descrierea mamei, cu gândurile mele despre ea...

Deodată o picătură căzută de sus, pe pagina mea. Pe nesimțite, mama citea compunerea. O lacrimă a căzut la sfârșitul paginii. Impresionată mă mângâia și lacrimile îi curgeau pe obrazii calzi... Dar zâmbea.

- Știi că toți copiii vorbesc frumos despre mamele lor, mi-a spus ea. Dar eu sunt foarte fericită că te am! Îți mulțumesc Alex!

Împietrit, aș vrea să-i spun mamei cât o iubesc. Ea știe, la fel cum știu și eu. Cuvintele sunt de prisos.

Îmi doresc să ajung un OM, așa cum mama mea încearcă să mă educe. Sfaturile ei, povețele ei și dragostea pe care mi-o dă mă obligă să fiu așa...

Alexandru Burlacu, clasa a VI-a D

Ploaia

de Cornelia Trimbițaru

Giuvaie de cristal,
Cad din norii cenușii,
Apoi dispar.

Picături se scurg pe geam,
Se-ndreaptă iar spre mîna ta
Și cad.

Mii de pete colorate,
Vin din nou la miazănoapte,
De ce iar?

Surâsul ce-i un lucru cert,
Purtat de ploaie și de plîns,
Moare.

Peste orașul neudat,
Ia priviți ce s-a întîmplat!
Iar plouă.

O clipă de ne-a mai rămas,
O suflare de răgaz,
E trecătoare...

Primăvara

de Cornelia Trimbițaru

Primăvara cea frumoasă,
A venit la noi acasă,
Să ne-aduca bogății,
Dacă vezi, sunt mii și mii!
Ce să vezi e sărbătoare
Și e bucurie mare!

Curățenia frumoasă,
Este foarte-armonioasă!
Primăvara-nseamnă viață,
Deci, de ce să stăm în casă?
Copacii au înflorit,
Primăvara a sosit!

E și-un fir de ghiocel,
Firav, drăguțul de el!
E un semn din strămoși,
Pentru cei ce sunt voioși!
Martie e luna care,
Are multă culoare!

Giulia Angheluță, clasa a V-a B

Petale de culoare

După cum cred că deja știți, elevii școlii noastre excelează în domenii precum fizică, matematică, chimie, română, engleză, dar și pictură. Unul dintre acești elevi realizează frumoasele desene ce apar în fiecare număr din revista "Petale de lumină".

Dar cine este această tânără pictoriță? Haideți să o cunoaștem împreună!

Mă numesc Necoară *Mădălina* de la clasa a VIII-a A și, ei bine, în curând voi absolvi cursurile gimnaziale.

Ștefana : Ți-am admirat desenele din revista școlii și am vrut să aflu mai multe despre pasiunea ta pentru pictură. Cine te-a îndrumat să urmezi cursurile de pictură?

Mădălina : Inițial a fost vorba de admirație și chiar puțină invidie. Verișoara mea desena așa frumos, cum eu nu puteam să o fac. Mama a fost prima mea profesoară de desen, ca să spun așa. În clasa a VI-a a fost inițiativa mea să particip la un curs de pictură.

Ștefana : Sunt puțini care știu să-și folosească timpul liber făcând ceva productiv și, în același timp, relaxant. Ești un exemplu pentru cei care nu reușesc să îmbine utilul cu plăcutul; tu demonstrezi că se poate. Spune-mi mai multe despre acest curs.

Mădălina : Este un curs la care pot participa persoane de toate vârstele. În funcție de vârsta cursantului se fac și aplicațiile, temele sau exercițiile. Cursul durează trei ani și are loc la Școala populară de arte.

Ștefana : Desenele tale sunt ca un accesoriu minunat pentru paginile revistei noastre. Cine îți selectează desenele pentru copertele revistei "Petale de lumină"?

Mădălina : Colectivul de redacție, desigur.

Ștefana : Ce te inspiră ?

Mădălina : Deși ce spun acum poate nu e foarte original, nu eu le aleg desenele, ci ele pe mine. Pur și simplu sunt unele elemente invizibile pentru unii, ce par mai strălucitoare ca soarele pentru mine.

Ștefana : Ai de gând să urmezi și în continuare cursuri pentru a-ți perfecționa tehnica de lucru? Vrei să faci o carieră în acest domeniu?

Mădălina : Nu, acesta este și va fi în continuare doar un hobby.

Ștefana : Îți mulțumesc pentru că mi-ai răspuns la aceste câteva întrebări prin care am aflat câte ceva despre pasiunea ta.

Mădălina : Mă bucur că am colaborat și sper ca arta desenului să placă la cât mai mulți copii.

Interviu realizat de Ștefana Aicobaie, clasa a VII-a B

Sărbătoarea Paștelui

Paștele este o sărbătoare religioasă creștină anuală, ce comemorează Învierea lui Iisus Hristos, fiul lui Dumnezeu, care a biruit moartea.

Pentru români, sărbătoarea Paștelui, alături de Crăciun - ziua Nașterii Domnului- este cea mai importantă din calendarul ortodox. Orice familie, fiecare român creștin se pregătește temeinic și cu mult înainte de venirea Paștelui. Perioada care precede această sărbătoare, numită Postul Mare, deosebit de importantă, fiind ținută cu multă evlavie de creștinii ce se îngrijesc de curățirea și primenirea spirituală a trupului și sufletului, dar și a lucrurilor și a locului ce-i înconjoară. În tot acest timp, au loc ritualuri care sunt aparte pentru fiecare zonă geografică și sunt influențate de profunzimea educației religioase și în special de convingerile dictate de propria credință.

Având rădăcini în multe tradiții și legende păgâne, Sfintele Paște este o sărbătoare ce marchează și momentul când primăvara își reintră în drepturi depline. Mari învățați au afirmat că numele sărbătorii derivă din cuvinte ce provin din cultura scandinavă și germană și care denumesc zeițe ale primăverii și fertilității.

Sărbătoarea Învierii Domnului o putem considera un nou început sau, conform interpretării strict lingvistice, trecerea de la ceva vechi la ceva nou sau de schimbare, trecere de la moarte la viață (moarte în sensul spiritual al cuvântului) sau într-un sens mai teluric, trecerea de la un anumit mod de viață la altul conform năzuințelor fiecăruia dintre noi sau metaforic vorbind, putem spune că este sărbătoarea renașterii și a zilelor când natura revine la viață când ne este dată șansa la un nou început.

Pe lângă semnificația religioasă, această mare sărbătoare este un bun prilej de reunire a familiei, de bucurie și veselie, dar mai ales de împăcare și iertare cu semenii și cu tine însuși.

Andra Racoviță, clasa a V-a D

Sărbătoarea Pascală este punctată de profunde semnificații date de legile nescrise ale pământului și de obiceiuri ce cuprind practici și ritualuri, neîmplinirea acestora fiind echivalentă cu o lipsă a credinței, care implicit ar atrage forțe negative asupra omului și asupra pământului. Așa, de exemplu în Moldova, în zona Slănicului, datina se deosebește prin complexitatea simbolurilor și a credinței în puterea miraculoasă a rugăciunii de binecuvântare a bucatelor. În zorii zilei de duminică, oamenii se adună la biserică, se așează în formă de cerc purtând lumânări aprinse în mână în așteptarea preotului care sfințește și binecuvântează bucatele din coșul pascal după orânduiala strămoșilor. În coșul acoperit cu un șervet țesut în casă sunt așezate pe o farfurie simbolurile bucuriei pentru tot anul: semințe, sare, zahăr, făină,

Andra Racoviță, clasa a V-a D

sare, ceapă și usturoi; alături de acestea, se așază pasca și ouăle frumos încondeiate. După sfințirea acestui coș pascal, ritualul de Paște este continuat acasă, în familie.

După respectarea postului mare și a sărbătorii Floriilor, creștinii trăiesc cu pioșenie tragedia Săptămânii Patimilor pentru a fi demni de a primi lumina Sfintelor Paști, miracolul Învierii lui Iisus Hristos. Chintesența acestei sărbători se concentrează în jurul nopții de Înviere, când credincioșii merg la Biserică pentru ascultarea Sfintei Slujbe și pentru a primi lumina ce semnifică credința în mai bine și puterea speranței într-un viitor mai bun.

Alt element esențial este masa pascală, unde pasca, ouăle roșii și mielul sunt nelipsite, acestea fiind elemente purtătoare ale simbolisticii sacrificiului, regenerării și al purificării. Masa pascală reprezintă prima zi a Paștelui, când toți creștinii își spun ciocnind ouă roșii:

„Hristos a înviat!”

„Adevărat c-a înviat!”

căci bucuria vine din lucruri mărunte, liniștea vine din suflet, iar căldura se află în inimile noastre.

Savin Teodora, clasa a VII-a B

Gânduri despre Sărbătoarea Paștelui

Abia aștept să sosească ZIUA CEA MARE, ziua sărbătorii Învierii Domnului Iisus Hristos!

În fiecare an, cu emoție și bucurie în suflet aștept această sărbătoare ce ne picură în suflet liniște și lumină.

Sărbătoarea mă însoțește clipă de clipă timp de un an, când se îmbroștează la slujba din noaptea Învierii, atunci când preotul ne invită să luăm lumina sfântă. O primesc împreună cu cei dragi și o împărțim cu cei din jurul nostru.

După terminarea slujbei, pornim spre cimitir, pentru a-i anunța și pe cei răposați că „Domnul a înviat!”. Aici, aprindem lumânări, cu făclii ce împrăstie lumina pretutindeni.

Sentimentul de împlinire ce mi-a învăluit familia anul trecut, aș dori să fie prezent și în acest an, dar și în anii viitori, pentru a ne bucura împreună de DESCHIDEREA PORȚILOR FERECATE ALE INIMII.

Diana Baciú-Susanu, clasa a VII-a B

Cu gândul la Sărbătorile Pascale

E vremea soarelui din suflet! Inima ar trebui să ne fie curată precum Sărbătorile Sfinte. Trebuie să ne reamintim să fim mai înțelegători, mai plini de dragoste, să deschidem porțile sufletului nostru...

Paștele este o sărbătoare când culegem fire de gânduri luminoase. Suntem obișnuiți ca de Paște să facem urări de bine și prosperitate, să ciocnim oua roșii și să ne înfruptăm din bucatele alese. Sunt frumoase aceste obiceiuri pentru adulți, copii și trebuie să amintesc faptul că în aceeași perioadă ei au mult-dorita vacanță de primăvară. Dar pe lângă relaxarea trupeză este nevoie și de cea sufletească. Sufletul, greoi și obosit de viața de zi cu zi, așteaptă un prilej de odihnă ca și Paștele. Poate că și gesturi mărunte, un zâmbet pot face un om fericit, poate că nu neapărat trebuie să așteptăm o sărbătoare cu mâncare și veselie să ajungă pentru câțiva ani mai târziu.

După părerea mea, cel mai important lucru este să descoperim locul de unde vine Lumina.

Alexandra Petronela Ilașcu, clasa a VII-a B

Elena Cișmigiu, clasa a V-a D

Bucuriile Paștelui

O rază s-a desprins din ghemul de aur și a poposit prin ținuturile apropiate. Peisajul mioritic, intonează un cântec zglobiu și vesel la venirea frumoasei regine a florilor - primăvara. Pe suprafața ierbii de mătase cu rochiile lor multicolore croite cu multă migală de prietena lor, primăvara se ivesc florile.

Clopotul bisericii anunță sosirea Paștelui.

Îmbrăcați de sărbătoare, cu ochii limpezi și cu chipurile bucuroase, creștinii vin tăcuți în lăcașul lui Dumnezeu. După ce s-au împărtășit și au primit binecuvântarea Domnului, copiii împreună cu cei dragi se întorc acasă pentru a se bucura de splendoarea acestei sărbători. Ajunși acasă, oamenii se înfruptă din masa îmbelșugată și povestesc întâmplări amuzante.

Gustând din tradiționalul miel de Paști, ciocnind ouăle roșii ca petalele unei lalele, oamenii sunt fericiți și simt ceva deosebit în cadrul acestei sfinte sărbători creștine.

Acestă sărbătoare trebuie să ne găsească cu sufletele curate și cu inima mai bună deoarece este vremea bucuriei, a ierării și a iubirii.

Adelina Cloșcă, clasa a V-a D

Căutând lumina

Așteptăm cu nerăbdare sosirea vacanței, pentru a uita o săptămână de școală și pentru a petrece momente de neuitat în familie. Sărbătorile pascale, pe lângă rolul lor de a ne aminti momente ce au marcat existența omenirii, au și rolul de a ne aduna în jurul mesei pentru a ciocni ouă vopsite, ce îl simbolizează pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos care părăsește mormântul și se întoarce la viață. Oamenii se salută pe parcursul a 40 de zile cu formula: Hristos a Înviat! – Adevărat a Înviat!

Fiecare sărbătoare are un parfum aparte. În perioada Paștelui ne aducem aminte de sacrificiul lui Iisus pentru mântuirea neamului nostru, iar perioada postului ne face să comunicăm mai bine cu noi înșine.

Vacanța nu are destul timp să ne farmece cu miresmele ei, căci imediat ce ne întoarcem la școală, încep tezele, o perioadă grea pentru toți elevii.

O dată cu acest eveniment creștin, natura renaște, aducând pe chipurile oamenilor posomorâți un zâmbet în colțul gurii și puțin optimism. Armonia și prospețimea naturii din această perioadă ne dă o stare mai bună, în care și noi părem că prindem din nou viață după o iarnă în care parcă am hibernat.

Oamenii ar trebui măcar în această perioadă să încerce să fie mai buni, mai înțelegători, să închidă ochii în fața lucrurilor trecătoare și să înceapă să se îngrijească mai mult de lucrurile sufletești.

Paștele este o sărbătoare petrecută atât în familie, cât și în sânul marii familii a lui Dumnezeu, și anume Biserica.

Ștefana Aicoboaie, clasa a VII-a B

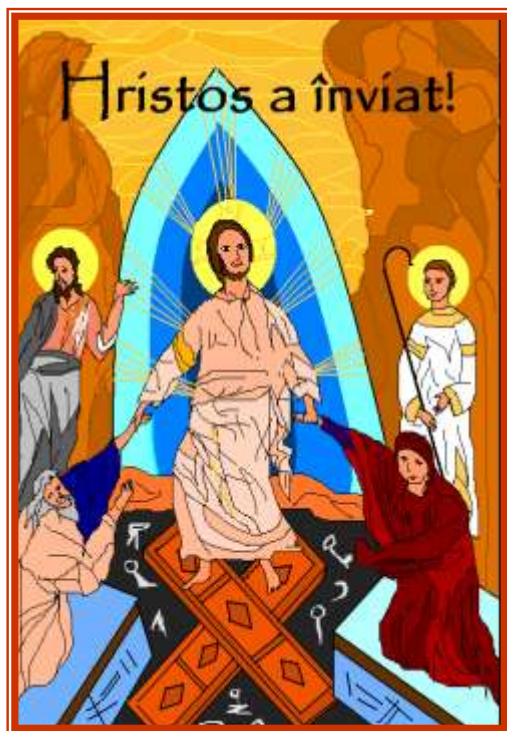
Sărbătoarea luminii

Nu sunt prea credincios. Merg foarte rar la biserică și nu țin niciodată post. Cu toate acestea, două mari sărbători ocupă un loc aparte în inima mea: Crăciunul și Sărbătorile Pascale. În aceste momente, bucuria și freacățul celorlalți mă cuprind și pe mine și mă las purtat, pe nesimțite, de entuziasmul lor.

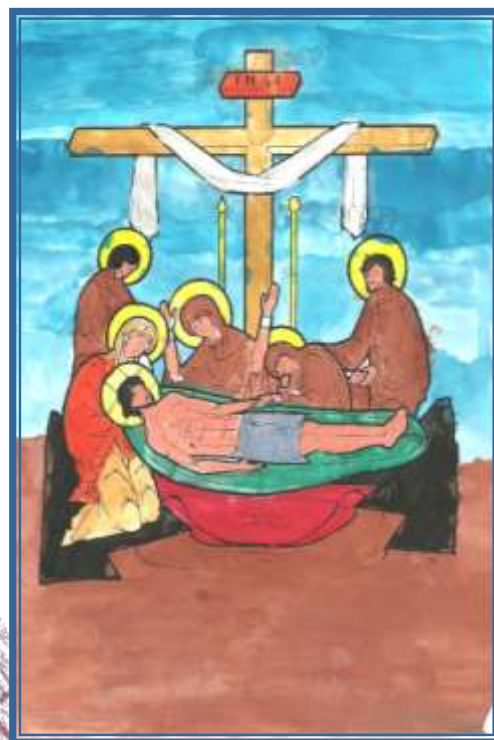
Anul acesta voi sărbători Paștele la țară, acolo unde tradiția s-a păstrat neatinsă în sufletele oamenilor. Voi redescoperi, ca de fiecare dată, bucuria ascunsă în ritualuri străvechi, neuitate: înroșirea ouălor, coacerea cozonacilor aurii și primenirea caselor. Voi merge apoi, în Noaptea Învierii Domnului, la biserică din sat. Vor fi acolo, alături de familia mea și de cunoscuți, oameni de prin împrejurimi, veniți să împărtășească cu cei dragi bucuria Paștelui.

După ce vom lua Lumină, ne vom înapoia la casele noastre, cu sufletele mai curate.

Tudor Gheorghe, clasa a V-a D

Alexandra Ilașcu, clasa a VII-a B

Iulia Sociu, clasa a VII-a B

Tiberiu Lazăr, clasa a V-a C

YOUNG POETS' SOCIETY

Motto-ul proiectului nostru: "Un poem începe în plăcere și se termină în înțelepciune"

(Robert Frost)

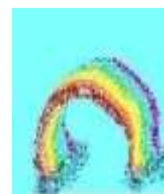
Poezia este un mediu necesar de a comunica pentru oameni, de a promova creativitatea lor, pentru a-și explora și exprima sentimentele și emoțiile. Prin urmare, poezia poate motiva elevii și prezenta o gamă largă de oportunități de învățare. Prin proiectul "Young Poets Society", 14 elevi din Grecia și 14 din România au făcut schimb de poezii create de poeți mari din țările lor, au explorat caracteristicile lor și, în final, ei vor coopera pentru a scrie poezii proprii folosind diferite structuri și stiluri (haiku, cinquain, catren, poeme senzorial-emoție, cuplete, poezii diamante, limericks, poezii forma, tanka, balada, și versuri libere). Toate aceste poeme vor fi ilustrate de către elevii cu desene proprii și, în cele din urmă, acestea vor fi incluse într-o e-carte sub titlul "Young Poets Society: colecție de poezii". De asemenea, elevii vor folosi poemele lor pentru a face videoclipuri proprii sau fișiere audio, pentru a le dramatiza sau a le pune pe note muzicale.

Acest proiect de colaborare este găzduit de site-ul www.etwinning.com și se derulează pe parcursul acestui an școlar. Ne aflăm aproape de finalul acestei colaborări și toate creațiile elevilor participanți se află deja pe blogul special conceput pentru acest proiect -

<http://gym-zarkou.tri.sch.gr/blog>.

Vă invităm să citiți câteva din creațiile elevilor noștri:

HAIKU The rainbow brings all
The colours of the universe,
Crowns the blue sky. *Alexandra Ilascu – 7B*

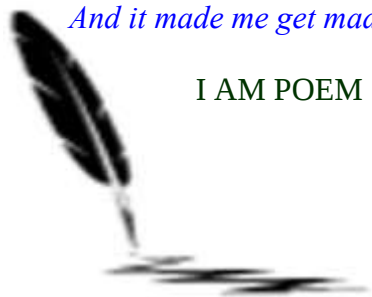

SENSORY POEM

Love is pink: perfect and endless just like a flower field.
It tastes like strawberry chewing gum.
It smells like an angelic fruitcake.
Love sounds like the cutest song on Earth.
And it feels like butterflies dancing in your stomach.
Because there's not a thing more perfect than to love and be loved.

Elena Neltersa – 6B

RAIN It was just a boring rainy day
That little messy raindrops were spraying the grass
All seemed like the clouds won't ever go away.
The sky was close to become a mess
Because the rain wasn't clear
It was dirty and sad
It made all feel the fear.
And it made me get mad. *Andreea Ivănescu - 7C*

I AM POEM

I am a fighter and a dreamer.
I wonder if I could make the world go round
I hear the cry of the children
I see injustice and hate all the time
I want to change all that
I am a fighter and a dreamer.

I pretend I am a fairy
I feel I can change the world with my love
I can touch people's hearts with my words
I worry that darkness will take over the Earth
I cry when I see evil in people's souls
I am a fighter and a

I understand there's Good and Evil in the world
I say we should fill our hearts with kindness
I dream one day this will happen
I try my best to spread love around me
And I hope you will do the same
I am a fighter and a dreamer.

Teodora Savin – 7B

Impresii si opinii ale tinerilor poeti:

• Participarea la acest proiect este pentru noi, tinerii poeți, atât o poartă deschisă către cunoașterea altor persoane și a altor perspective, cât și o importantă posibilitate de dezvoltare a creativității și a imaginației. Mă simt fericită și onorată să fac parte din acest grup și aștept de fiecare dată cu sufletul la gură noile propuneri de poezii ale profesorilor coordonatori. *Andreea Ivănescu – clasa aVII-a C*

• Consider un mare avantaj faptul că fac parte din **Societatea tinerilor poeți** deoarece este o bună modalitate de a-mi exersa engleza și de a-mi folosi imaginația. Temele despre care trebuie să scriem sunt interesante și de fiecare dată trebuie să ne documentăm, să muncim mai mult, pentru ca la sfârșit mica noastră creație să fie mai bună decât precedentă. Este minunat pentru noi să putem citi poeziilor altor elevi din țări precum, și din Grecia și Polonia, căci putem comunica prin arta scrisului.

Ultima temă este "Poezia în echipă" și sunt nerăbdătoare să văd cum va continua partenera mea de scris din Grecia poezia pe care am început-o. Am știu de la început că acest proiect multinațional nu vrea ca noi să devenim niște poeți precum Eminescu ori Coșbuc, ci vrea ca noi, tânăra generație, să facem cunoștință cu fascinantul univers al poeziei. Îi îndemn pe toți elevii să viziteze site-ul Young Poets Society pentru că sigur vor găsi motive care să-i inspire. *Stefana Aicoboaie – clasa aVII-a B*

• A scrie nu este niciodată pe cât de ușor mi-aș dori. Dar, de asemenea, niciodată nu mi-am imaginat că ar putea fi într-atât de amuzant. Dincolo de aparenta strictețe și de răceală sugerate de numele proiectului nu se ascunde nimic altceva decât libertatea limbajului și, bineînțeles, puterea de a modela fiecare vers pe acordurile lungi de liră ale imaginației. Am descoperit acum cu o oarecare uimire că poeziile se nasc atât de firesc din plăcerea de a scrie, încât metaforele și atât de complicatele alegorii devin o a doua natură a noastră, a tinerilor poeți în devenire. Participarea la acest proiect mi-a oferit șansa să cunosc copii foarte talentați din diverse colțuri ale lumii și, totodată, plăcerea de a socializa și coopera cu ei - de altfel, textele pe care le-am realizat în grupe sunt, după părerea mea, cele mai interesante. Limba engleză, puntea care ne aduce mai aproape unii de ceilalți, s-a împletit în versuri plăcute și, datorită ei, am avut ocazia să râd, animată de simțul umorului pe care partenerii și l-au transpus atât de bine în poezii - poezii pe care, în alte circumstanțe, nu le-aș fi înțeles. Ciudat este că întotdeauna mi-am imaginat că polonezii și grecii drept niște oameni foarte sobri... Și de aceea, dacă mi s-ar mai pune încă o dată întrebarea "Vrei să faci parte din acest proiect?", probabil că nu m-aș mai gândi la propunere cu o asemenea reticență. *Alina Cristea – clasa aVI-a B*

Membrii Yong Poets' Society

I DID IT...IN ENGLISH

'Let's CreEducate' project was my first experience abroad. My Spanish dream came true when I met new people from other countries and enjoyed the time spent there. To my surprise I communicated very well in English and the best thing was that I talked only in English.

I met Polish, Turkish, Slovenian and Lithuanian children there. I was impressed with the Polish girls' level of English knowledge, as they were the ones who I communicated the most with. They told me that the Polish teachers were very strict sometimes. Then, there were the Slovenian students who told us about their hobbies, especially basketball.

It was an experience that I will never forget because I had the chance to discover new places, new people, Spanish traditions and last but not I least it was the first time I travelled by plane.

Radu Cristea, class VII B

GO BEYOND THE BORDERS!

A place to remember

My Spanish experience in La Coruna was the best of my life. La Coruna is in the North West of Spain near the Atlantic Ocean. It is called the city of galleries because all the buildings looked- elegant as if they were dressed in lace.

We were guided through the most important sights of the area: the farthest West point of Europe, Santiago de Compostella- an old town filled with history and charm.

We also went to Maria Pita City Hall, where we talked with the mayor and his translator. We were impressed by the mayor's throne. It's enormous!

We were in the central zone in La Coruna. In front of us there was a University and behind us an enormous cathedral. Around us there were so many shops!!!

We also visited the Hercules tower and the "Aquarium Finistererrae"

I want to go back some time...I have a message for the readers: if you have the chance to visit these wonderful places, don't miss it!!!

Marius Nedelcu, class VIII B

Spring, you're special!

The Springland is full of buzzing bees,
And flowers waving in the cool breeze.
The sunlight warms my soul again,
Let's play in the fields a funny game.

The eyes of the trees are emerald green,
Nature makes me feel rich like a queen.

Elena Cismigiu, class V D

Spring-summer

fashion talk

What are the new fashion trends? Well, girls, let's read and find out how to dress and look fabulous!

Well, now that it's spring, almost summer (summer holiday, here we come!) you can start wearing that cute yellow dress you have kept in your wardrobe for so long. It's incredible how good these dresses look on girls!

About materials, you should start wearing organic cotton, if you want your grandchildren to see a polar bear. We really care about the environment, right?

Remember the old sweaters that had a Christmas tree with real lights? Yeah, maybe your grandma gave you one of those, but I advise you NOT to wear it. But we have another option, **singing T-shirts**! They are so cool. There are three types of singing T-shirts: a guitar, a keyboard, or drums. All you have to do is to press your T-shirt (I think it has some buttons) and it might make you the next Slash! But beware... at one point they get annoying...

Trashy jewels! A lollipop as your bracelet, a cherry as your ring, some raw meat as a key ring, these fashion accessories are sweet and tasty!

Don't use a lot of accessories! Don't take all your rings, bracelets and chains for a walk at the same time! Two chains and one small bracelet are enough! But if the bracelets are made of threads or different textile materials, they are very cool, you can wear even 30 on one arm and look gorgeous!

What not to wear...ever? Well, dear, you should never ever match your clothes with your boyfriend's (he's wearing a Mickey Mouse shirt, you're wearing a Minnie Mouse one, or he's wearing pink and blue and you're wearing blue and pink). That's embarrassing for both of you, and don't be surprised if people laugh... a lot.

Leopard prints. No. Never. Please. Zebra prints are much better! And next to leopard prints there are fruit prints. Leave them on granny's couch.

How to see if a person doesn't care at all about fashion? Two words: **White. Socks.** Really folks, they are so boring, didn't you notice there are crazy and funny coloured socks in the world? But wearing a green sock and a pink sock isn't a fashion disaster at all!

For men... Fruit or flower hats are definitely a big no-no. Please throw them on fire or give them to the less-fortunate.

Andreea Tanase, class VIII D

Reader's Corner

Princess Diana

During the 1980s and '90s, Diana, Princess of Wales was one of the world's most glamorous and famous figures. Her photograph adorned thousands of magazine covers and pictures of her could be seen on countless television programmes. But who was the real person behind the celebrity?

"Princess Diana" by Cherry Gilchrist is the biography of Diana, Princess of Wales, who died at the age of 36 in 1997.

The author, Cherry Gilchrist, describes Diana's background and childhood and the events that led up to her marriage with the Prince of Wales in July 1981. She examines the 15 years of Diana's marriage – the birth of her two sons, her illnesses, her work for charities – and the growing problems in her relationship with Prince Charles that led to divorce in 1996. The book explains how the 'fairy tale romance' went wrong and how Diana eventually freed herself from the royal family and started to lead an independent life.

In the final chapter the author relates the tumultuous events of 1997, Diana's new romance with Dodi Fayed, her shocking death in a car accident and the royal funeral that was watched by millions of television viewers around the world. We learn of the contribution that Diana made to Britain and the world and the lessons which her life can teach us all.

In "Princess Diana" Cherry Gilchrist shows how easily marriages can be built on illusions and the terrible cost that has to be paid when these illusions are shattered. But it is an optimistic tale, for we learn how Diana's love and kindness and her dedication to her children and charities helped to save her from disaster and bring her even greater respect and fame in death than she ever had in life.

The eldest of Princess Diana's sons, Britain's Prince William is getting married with his fiancée, Kate Middleton, on Friday, April 29th. They have chosen the Westminster Abbey for the location of their big day.

They first met in 2001 while they were studying at the University of St. Andrews. Their engagement, on 20 October 2010, was announced on 16 November 2010. After the wedding, the couple intends to continue residing on the Isle of Anglesey in Wales, where Prince William is based as an RAF Search and Rescue pilot.

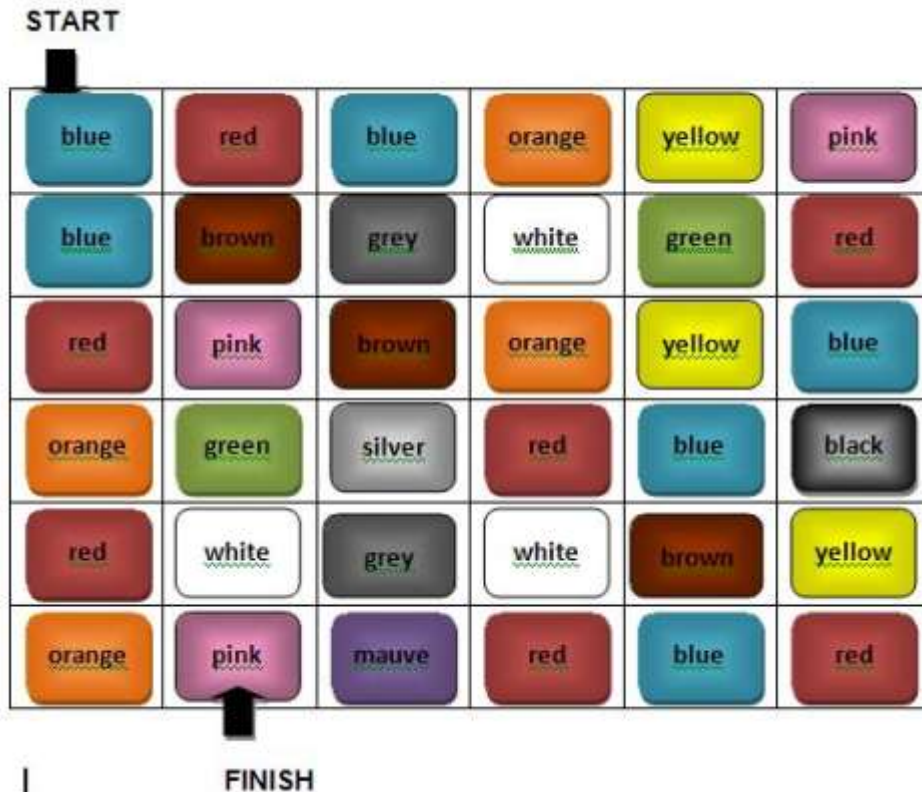
We wish Prince William a very happy marriage! At least a happier one than his mother's.

Dumitriu Alexandra, Clasa VII A

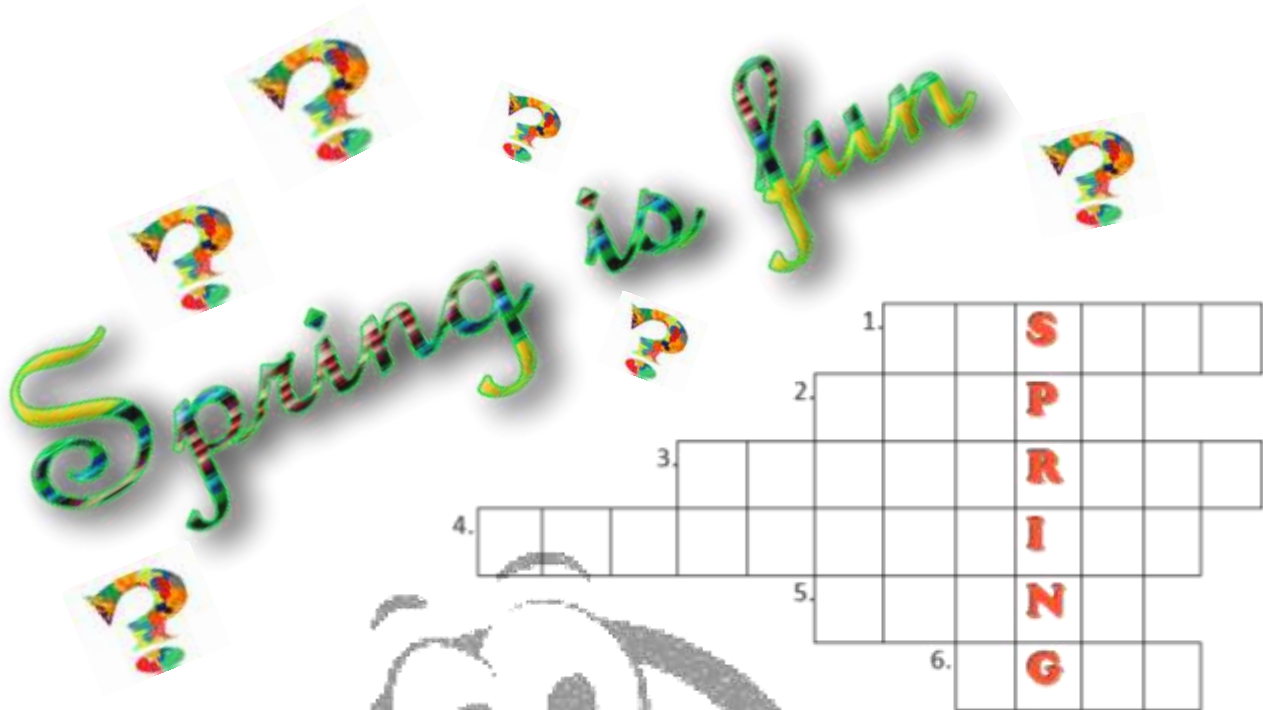
Colour Codes

Find your way through the maze by finding the missing words. Move one square at a time. You can move left ←, right →, or down ↓.

- My best friend swears she's related to the Queen. She thinks she's got _____ blood.
- He's so shy. When a girl spoke to him on the bus yesterday he went as _____ as a beetroot.
- You can shout at him until you're _____ in the face but you'll never get him to tidy up his room.
- Is it right to eat meat? I don't know. It isn't a black and white issue. There are lots of _____ areas.
- Why didn't she come out with us yesterday? She said she was going to stay home and have an early night but I don't believe her. I think she was telling us a _____ lie.
- He's got a fantastic new DVD player. I'm _____ with envy.
- The test was really difficult. I think that there were a few trick questions. Some of them definitely looked like _____ herrings.
- I really wasn't expecting your letter. It came out of the _____.
- We don't talk to my cousin any more. She's the _____ sheep of the family.
- I hardly ever see Drita – maybe once in a _____ moon.
- When I walked into the changing-room Ursa was going through your sports bag looking for money. I caught her _____ handed.
- My gran loves using the Internet. She's a _____ surfer.
- My uncle's a wonderful gardener. He's got _____ fingers.
- That printer I bought last year is useless. Now they've stopped selling the ribbons it needs, so it's become a complete _____ elephant. I might as well throw it away.
- Marcella was tickled _____ when the President remembered her name.

"Petale de lumină"

1. What do you celebrate in Spring?
2. How do you feel when you are on holiday

3

4

5

6

Find 10 spring words

B	L	A	F	L	O	W	E	R	S
O	U	J	R	A	I	N	B	O	W
R	P	N	L	G	R	A	S	S	J
V	G	R	N	J	K	A	V	E	L
S	U	N	N	Y	Q	P	I	N	Z
H	L	A	M	B	S	F	U	N	Y
J	B	L	O	O	M	A	T	H	W

Claudia Voiasciuc, class V D

Rădeți cu noi!

În mijlocul deșertului un om cânta dumnezeiește din vioară. Un leu se apropie, dă târcoale cântărețului și se așază la câțiva pași de el mișcându-și capul în ritmul muzicii. Mai vin doi lei și se așază lângă cântăreț. După ceva timp, vine un al patrulea leu care îl mănâncă pe cântărețul nostru. Pe o cracă în apropiere, doi vulturi fac conversație:

- Ți-am spus eu că dacă vine surdul s-a zis cu muzica?..

Se plimba iepurașul prin pădure. Și ursul se plimbă prin pădure. Hop, prinde iepurașul și-l bate. Pe acolo trece un cavaler călare pe un cal negru, cu masca neagră, cu pelerina neagră. Se oprește, snopește în bătaie ursul, își scoate apoi sabia și face un Z mare în blana lui. Apoi se urcă pe cal și pleacă mai departe. Iepurașul cu greu își revine și soptește:

- Multumesc, Zuperman!

O bătrână rămă se confesează alteia:

- De 20 de ani trăiesc cu el și abia acum am observat că este un șiret.

Cineva bate la ușă. Deschide ușa, se uită în stânga, nimeni. Se uită în dreapta, nimeni. Se uită în jos, atunci vede melcul pe ștergător. Îl prinde și-l aruncă pe partea cealaltă, în iarbă. Trec zece ani, iar bate cineva la ușă. Tipul deschide ușa, pe ștergător melcul, care întreabă:

- Auzi, ai ceva cu mine?

Cocoșul organizează o ședință cu găinile. Despachetează o cutie și scoate din ea un ou de struț.

- Nu vreau să vă critic, dar nu strică să fiți la curent cu ce este în stare concurența!

Ghici ce îi spune un șoricel mamei lui, prima dată când vede un liliac?

- Mama, mmmmaaaaa, uite un îngeraș!

La o recepție, un dresor de purici făcea demonstrații cu puricele John care sărea exact acolo unde-i spunea dresorul. La un salt, puricele greșește și sare în sutienul unei doamne elegante.

Doamna îl recuperează pe John și i-l înapoiază dresorului. Acesta vrea să continue demonstrația, dar puricele refuză să mai sară. Revoltat, dresorul se adresează doamnei:

- Stimată doamnă, mă scuzați, dar acesta nu este John!

Între canguri:

- Unde ți-e puiul, dragă?

- Imaginează-ți, dragă, că am căzut victimă unui hoț de buzunare.

Era odată într-o pădure un bar unde mergeau toate animalele și se distrau. Într-o seară, în urma iepurașului, vulpea cu lupul se iau la bătaie tot în locul acela. Se bat până când se prăbușesc. Iepurașul iese beat mort și, mergând spre casă, cade într-un tufiș. Îi vede pe amândoi, unul într-o parte, și celălalt, alături. Iepurașul se scoală după un timp, se uită în jur și zice:

- Mamă, ce rău fac la beție!

Culese de Căpățână Octavian, clasa a VI-a A

“Petale de lumină”

Revista Școlii Gimnaziale Nr. 29 “Sf. Ana” Galați

Colectivul de redacție:

Redactor șef: **Teodora Benescu**
Redactor șef adjunct: **Andra Resmeriță**
Secretari: **Ana Maria Băloi**
Ioana Mincu
Bogdan Serea

Coordonatori:

Cătălina Caragea
Dorica Roșu
Mariana Mihai
Olimpia Niță - Năstac

Tehnoredactare:

Adriana Olimpia Stanciu

Ilustrație coperta 1: Mădălina Necoară, clasa a VIII-a A
Ilustrație coperta 4: Ana Maria Dumitrașcu, clasa a VIII-a C

ISSN 2069 – 7503
ISSN-L 2069 – 7503

